

III. SPRAWOZDANIA I INFORMACJE

PROFESOR JÓZEF GÓRSKI DOKTOREM HONORIS CAUSA AKADEMII EKONOMICZNEJ W POZNANIU

W ramach uroczystości jubileuszowych 50-lecia Akademii Ekonomicznej w Poznaniu (i jej poprzedniczek: Wyższej Szkoły Handlowej, Akademii Handlowej, Wyższej Szkoły Ekonomicznej) odbyła się w dniu 1 października 1976 r. uroczysta promocja, w trakcie której rektor Uczelni, prof. dr habil. R. Domański, wykonując uchwałę senatu tejże Uczelni, nadał tytuł i wręczył insygnia doktora honoris causa profesorowi zwyczajnemu, doktorowi habilitowanemu, Józefowi Górskiemu.

Osoba prof. Józefa Górskiego jest dobrze znana, a po szczegóły z jego życiorysu można czytelnika odesłać do numeru specjalnego RPEiS (z. 3/1974) poświęconego w całości sylwetce tego wielkiego uczonego. Toteż promotor przewodu, profesor Akademii Ekonomicznej dr hab. J. Hołowiński, uwypuklił w swym wniosku promocyjnym jedynie najbardziej istotne przesłanki uzasadniające nadanie prof. Józefowi Górskiemu tego najwyższego tytułu honorowego, jakie polskie uczelnie mają prawo nadać.

Poznańska uczelnia ekonomiczna godnie uczciła swój jubileusz 50-lecia przez nadanie prof. J. Górskiemu wspomnianego tytułu honorowego, gdyż należał on właśnie 50 lat temu do grona tych osób, które dobrze zrozumiały społeczną wartość i znaczenie inicjatywy powołania do życia wyższej uczelni handlowo-ekonomicznej w Poznaniu i które włączyły się do aktywnej pomocy na rzecz nowo powstałej placówki naukowo-dydaktycznej. Od 1934 r. profesor Józef Górski był związany z poznańską Uczelnią pracą zawodową, jest więc związany z jej historią, z jej rozwojem. Najlepszą część swojego życia poświęcił tej Uczelni.

Zanim skończyła się wojna, już widać było profesora Józefa Górskiego pomiędzy organizatorami szkolnictwa wyższego w wyzwalanym spod okupacji Poznaniu. On to był w 1945 r. organizatorem odbudowy ówczesnej Akademii Handlowej ze zgliszcz i ruin pozostawionych przez okupanta, odnowy jej majątku i potencjału naukowego, inicjatorem przemian i adaptacji uczelni do zadań, które stanęły przed nią w owych trudnych latach. Dlatego historia półwiecza istnienia Uczelni jest ściśle związana z osobą Józefa Górskiego.

Działalność Profesora przejawiała się w wielu dziedzinach, lecz krystalizowała się zwłaszcza na płaszczyźnie 1) organizatorskiej, 2) nauczycielskiej oraz 3) naukowej.

Oddanie się sprawie Uczelni, poświęcenie jej wszystkich sił, talentów i myśli, pozwoliło na szybką odbudowę potencjału naukowego i majątkowego Uczelni. Zmysł polityczny tego wielkiego Polaka, syna Ziemi Wielkopolskiej, powodował, iż dostrzegł on jak ważna jest sprawa odbudowy szkolnictwa wyższego po stratach, jakie Polska poniosła w latach wojny. Toteż właśnie dzięki inicjatywie ówczesnego rektora Górskiego powstaje już w 1946 r. w odzyskanym Szczecinie pierwsza w tym mieście wyższa uczelnia, a mianowicie filia poznańskiej AH. Była to zamierzona akcja przeciwko tym siłom, które nie chciały oddać Polsce północno-

-zachodnich ziem i ujścia Odry. W ten sposób Szczecin, który uprzednio nigdy nie miał wyższej Uczelni, gdy tylko wszedł w granice i w obręb państwa polskiego, mógł być wpisany na listę miast posiadających wyższą szkołę. Przyszły historyk jeszcze doceni w pełni wagę tego faktu, faktu o znaczeniu nie tylko kulturowym, lecz również politycznym i społecznym.

Działalność nauczycielska Profesora Józefa Górskiego może być zilustrowana liczbą przeszło 1200 magistrów i dyplomantów, których Profesor doprowadził do egzaminu końcowego. Przeszło 30 doktorów zawdzięcza swój stopień naukowy kierownictwu i opiece, rygiorem naukowej rzetelności i wnikliwości wpajanych im przez promotora prof. Górskiego. Wreszcie 12 doktorów habilitowanych, obecnych profesorów i docentów, zawdzięcza swą pozycję przede wszystkim temu, iż wyszli ze szkoły Józefa Górskiego. Uczniowie Profesora są nie tylko pracownikami nauki, lecz przede wszystkim specjalistami naszej gospodarki narodowej, organizacji państwowej, są dobrze przygotowanymi pracownikami i obywatelami Polski. Działalność Profesora Górskiego wykracza wszak daleko poza funkcje organizatorskie i nauczycielskie, jest działalnością na rzecz polskiej racji stanu, polskiej polityki i kultury narodowej, polskiej nauki w ogólności.

Działalność naukowo-badawczą J. Górskiego jest trudno wymierna, jak wszelka praca prawdziwie naukowa. Wyraża się ona w przeszło 440 pozycjach opublikowanych drukiem w kraju i za granicą, w referatach i wystąpieniach na forum organizacji krajowych i międzynarodowych. Niektóre z tych pozycji mają do dzisiaj ogromne znaczenie i są zaliczane do skarbnicy wiedzy polskiej.

Wspomnieć też należy o działalności prof. J. Górskiego na szczególnym polu badawczym, jakim jest prawo morskie. Jest on nestorem polskich prawników morskich, będąc organizatorem najżywszego w Polsce ośrodka naukowo-badawczego z tej dziedziny, odpowiedzialnym za inicjatywy naukowe, których efektem są wszystkie rozprawy habilitacyjne oraz 70% dysertacji doktorskich z zakresu cywilnego prawa morskiego w Polsce.

Dlatego przyznanie i nadanie profesorowi J. Górskiemu tytułu doktora honorowego przez Senat Akademii Ekonomicznej w Poznaniu musi być rozumiane jako wyraz szacunku i uznania ze strony społeczności akademickiej całego naszego państwa. Józef Górski należy do polskich pracowników nauki najbardziej znanych, do nauczycieli akademickich o najdłuższym stażu zawodowym. Jego działalność dydaktyczna promieniuje na cały kraj i przekracza granice państwa. Z podręczników prawa cywilnego Józefa Górskiego uczyło się już około ćwierć miliona studentów, a dalsze dziesiątki tysięcy korzysta z nich nadal w całym kraju. Nakłady podręczników, których autorem lub współautorem jest Józef Górski, przekraczają liczbę 50 tysięcy egzemplarzy.

Przez nadanie profesorowi Górskiemu tytułu doktora honorowego składamy Mu hołd oraz podziękowanie za półwiecze pracy dla dobra polskiej nauki i polskiego narodu, dla ośrodka naukowego Poznania, a zwłaszcza dla poznańskiej uczelni ekonomicznej. Profesor Józef Górski dobrze zasłużył sobie na to wyróżnienie.

Po wręczeniu Mu insygniów doktora honoris causa, prof. J. Górski podziękował społeczności akademickiej poznańskiej uczelni ekonomicznej za wyróżnienie, jakie Go spotkało, podkreślając przy tym, iż w swej przeszło 50-letniej działalności naukowej, nauczycielskiej i organizatorskiej przeżywał chwile ciężkie i tragiczne, na przemian z momentami chwały i radości. Bilans generalny jest dodatni, jest optymistyczny. W tym też duchu przyjęła to wystąpienie licznie zebrana w wielkiej auli Akademii Ekonomicznej publiczność, pomiędzy którą zanotowano wiele znakomości naukowych zarówno z kraju, jak i z zagranicy.

REGULAMIN DOROCZNEGO KONKURSU NA NAJLEPSZE PRACE
MAGISTERSKIE NA WYDZIALE PRAWA I ADMINISTRACJI UAM

1. Organizatorem konkursu są: Dziekan Wydziału Prawa i Administracji UAM i Redakcja „Ruchu Prawniczego, Ekonomicznego i Socjologicznego”.

2. Do corocznego konkursu mogą być zgłaszane prace magisterskie z zakresu nauk prawnych i administracyjnych przyjęte w danym roku akademickim w przepisany przez dziekana terminie na studium stacjonarnym oraz studium dla pracujących Wydziału Prawa i Administracji UAM.

3. Sądowi konkursowemu przewodniczy dziekan Wydziału Prawa i Administracji, a vice-przewodniczącym jest redaktor naczelny RPEiS. W skład sądu wchodzi ponadto: dwóch samodzielnych pracowników nauki wybranych przez Radę Wydziału Prawa i Administracji UAM z uwzględnieniem zróżnicowania specjalności prac zgłaszanych na konkurs oraz sekretarz Naukowy Redakcji.

4. Sąd konkursowy w miarę potrzeby może powoływać dodatkowych recenzentów dla opiniowania prac zgłoszonych na konkurs.

5. Prace magisterskie podlegają ocenie z punktu widzenia:

- 1) wartości naukowej lub doniosłości praktycznej
- 2) stopnia samodzielności rozwiązań
- 3) zakresu wykorzystanych materiałów źródłowych
- 4) poprawności formalnej.

6. Przyznaje się corocznie łącznie trzy nagrody dla absolwentów wymienionych w pkt. 2 rodzajów studiów w kwotach pieniężnych ustalanych corocznie stosownie do rozporządzalnych środków.

7. W przypadku zgłoszenia na konkurs dużej liczby prac stojących na wysokim poziomie Sąd konkursowy może przyznać wyróżnienia dalszym pracom.

8. Sąd konkursowy może nie przyznać nagrody konkursowej określonego stopnia, przyznać nagrody równorzędne lub postanowić, że w braku dostatecznej liczby wyróżniających się prac przewidziane kwoty przekazane będą na fundusz nagród w roku następnym.

9. Zgłoszenie prac na konkurs następuje przez kierowników seminariów w siedem dni po zakończeniu letniej sesji egzaminacyjnej, przy czym lista zgłoszonych prac zostaje niezwłocznie po upływie tego terminu podana do wiadomości przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń dziekańskich.

10. Kierownicy seminariów przesyłają Sądowi konkursowemu dwa egzemplarze zgłaszanej pracy wraz z odpisami opinii o pracy oraz szczegółowym oświadczeniem kierownika seminarium co do tego, jakie koncepcje i materiały zostały przez kierownika pracy zasugerowane magistrantowi, a jakie są osiągnięciem samodzielnym, i szczegółową opinią o aktywności magistranta w toku seminariów.

11. Wręczenie nagród i wyróżnień następuje na posiedzeniu Rady Wydziału Prawa i Administracji UAM, a komunikat o wynikach konkursu zostaje ogłoszony w najbliższym zeszycie RPEiS.

12. Fragmenty najlepszej pracy magisterskiej lub jej istotne tezy ogłoszone zostaną w postaci krótkiego artykułu lub komunikatu naukowego w RPEiS.